Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/56/ES

ze dne 27. září 2001

o systémech vytápění pro motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, o změně směrnice Rady 70/156/EHS a o zrušení směrnice Rady 78/548/EHS

(Úř. věst. L 292, 9.11.2001, s. 21)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Komise 2004/78/ES ze dne 29. dubna 2004	L 153	103	30.4.2004
►**M2**	Směrnice Komise 2006/119/ES ze dne 27. listopadu 2006	L 330	12	28.11.2006
►**M3**	Směrnice Rady 2006/96/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	81	20.12.2006
►**M4**	Směrnice Rady 2013/15/EU ze dne 13. května 2013	L 158	172	10.6.2013

Ve znění:

►**A1**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/56/ES

ze dne 27. září 2001

o systémech vytápění pro motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, o změně směrnice Rady 70/156/EHS a o zrušení směrnice Rady 78/548/EHS

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 78/548/EHS ze dne 12. června 1978 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se systémů vytápění prostoru pro cestující motorových vozidel ([4]) je jednou ze zvláštních směrnic týkajících se postupu EHS schvalování typu zavedeného směrnicí Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ([5]). Ustanovení směrnice 70/156/EHS týkající se systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků se proto vztahují i na směrnici 78/548/EHS.

(2) Podle čl. 3 odst. 4 a čl. 4 odst. 3 směrnice 70/156/EHS je zejména nutné, aby byl ke každé zvláštní směrnici připojen informační dokument obsahující odpovídající body přílohy I a certifikát ES schválení typu podle přílohy VI uvedené směrnice, aby schválení typu mohlo být zpracováno výpočetní technikou.

(3) V souladu s technickým pokrokem se nyní montují do mnoha typů vozidel pro vyhřívání prostoru pro cestující (např. autobusů), nákladového prostoru (např. nákladních automobilů a přípojných vozidel) nebo prostoru pro spaní (např. nákladních automobilů a obytných automobilů) spalovací topení používající jako palivo obvykle naftu, benzin nebo zkapalněný ropný plyn, takže u parkujícího vozidla je teplo zabezpečeno účinně a bez hluku a plynných emisí doprovázejících provoz hnacího motoru. Z důvodů

([1]) Úř. věst. C 326, 24.10.1998, s. 4 a Úř. věst. C 116 E, 26.4.2000, s. 2.
([2]) Úř. věst. C 101, 12.4.1999, s. 15.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. března 1999 (Úř. věst. C 219, 30.7.1999, s. 58), Společný postoj Rady ze dne 17. listopadu 2000 (Úř. věst. C 36, 2.2.2001, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. března 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 26. června 2001.
([4]) Úř. věst. L 168, 26.6.1978, s. 40.
([5]) Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/91/ES (Úř. věst. L 11, 16.1.1999, s. 25).

▼B

bezpečnosti je nezbytné rozšířit oblast působnosti, aby zahrnovala požadavky na spalovací topení a na jejich montáž. Tyto požadavky musí odpovídat nejvyšším standardům odpovídajícím současné technologii.

(4) Je potřebné zajistit schválení typu spalovacího topení jako konstrukční části a schválení typu vozidla, ve kterém je spalovací topení umístěno.

(5) Bude rovněž potřebné rozšířit tuto směrnici o doplňující bezpečnostní požadavky na spalovací topení na zkapalněný ropný plyn (LPG).

(6) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]).

(7) Z důvodů jasnosti je vhodné zrušit směrnici 78/548/EHS a nahradit ji touto směrnicí,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se „vozidlem“ rozumí každé vozidlo, na které se vztahuje směrnice 70/156/EHS.

Článek 2

Členské státy nesmějí odmítnout udělit ES schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ vozidla nebo pro určitý typ systému vytápění z důvodů týkajících se systému vytápění prostoru pro cestující nebo nákladového prostoru, pokud tento systém splňuje požadavky stanovené v přílohách.

Článek 3

Členské státy nesmějí odmítnout nebo zakázat prodej, registraci, uvedení do provozu nebo používání vozidla nebo zakázat prodej, registraci, uvedení do provozu nebo užívání systému vytápění z důvodů týkajících se systému vytápění prostoru pro cestující nebo nákladového prostoru, pokud tento systém splňuje požadavky stanovené v přílohách.

Článek 4

1. Od 9. května 2003 nesmějí členské státy z důvodů týkajících se systému vytápění

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

— odmítnout udělit ES schválení typu nebo udělit vnitrostátní schválení typu pro typ vozidla nebo pro typ systému vytápění, ani

— zakázat prodej, registraci nebo uvedení do provozu vozidla nebo prodej nebo uvedení do provozu systému vytápění,

pokud tento systém vytápění splňuje požadavky této směrnice.

2. Od 9. května 2004 členské státy

— nesmějí již udělit ES schválení typu a

— mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu

pro typ vozidla z důvodů týkajících se systémů vytápění nebo pro typ systému vytápění, pokud nejsou splněny požadavky této směrnice.

3. Od 9. května 2005 členské státy

— považují prohlášení o shodě doprovázející nová vozidla podle směrnice 70/156/EHS za neplatná pro účely čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice a

— mohou zakázat prodej, registraci nebo uvedení do provozu nového vozidla

z důvodů týkajících se systému vytápění, pokud nejsou splněny požadavky této směrnice.

Tento odstavec se nevztahuje na vozidla vybavená systémy vytápění využívajícími odpadní teplo, v nichž jako médium pro přenos slouží voda.

4. Od 9. května 2005 se pro účely čl. 7 odst. 2 směrnice 70/156/EHS použijí požadavky této směrnice pro spalovací topení jako konstrukční část.

Článek 5

Komise posoudí nejpozději do 9. listopadu 2002 další bezpečnostní požadavky z hlediska systémů vytápění motorových vozidel používající jako palivo zkapalněný ropný plyn (LPG) a případně změní tuto směrnici postupem podle čl. 6 odst. 2.

Článek 6

1. Komisi je nápomocen Výbor pro přizpůsobování technickému pokroku zřízený článkem 13 směrnice 70/156/EHS (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

▼B

Článek 7

Směrnice 70/156/EHS se mění takto:

1. Bod 36 části 1 přílohy IV se nahrazuje tímto:

Předmět	Směrnice	Odkaz na Úřední věstník	Vztahuje se na									
			M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
„36. Systémy vytápění	2001/56/ES	L 292, 9.11.2001	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X“

2. Příloha XI se mění takto:

a) bod 36 dodatku 1 se nahrazuje tímto:

Bod	Předmět	Směrnice	$M_1 \leq$ 2 500 ([1]) kg	M_1>2 500 ([1]) kg
„36	Systémy vytápění	2001/56/ES	I	G + P“

b) bod 36 dodatku 2 se nahrazuje tímto:

Bod	Předmět	Směrnice	Pancéřová vozidla kategorie M_1
„36	Systémy vytápění	2001/56/ES	X.“

Článek 8

Směrnice 78/548/EHS se zrušuje s účinkem od 9. května 2004. Odkazy na směrnici 78/548/EHS se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 9

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 9. května 2003 a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 10

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 11

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha I: Správní ustanovení pro ES schválení typu

Dodatek 1: Informační dokument — ES schválení typu vozidla

Dodatek 2: Certifikát ES schválení typu (vozidlo)

Dodatek 3: Informační dokument — ES schválení typu konstrukční části

Dodatek 4: Certifikát ES schválení typu (konstrukční část)

Dodatek 5: Značka ES schválení typu konstrukční části

Příloha II: Oblast působnosti, definice a požadavky

Příloha III: Požadavky na systémy vytápění odpadním teplem používající jako médium pro přenos tepla vzduch

Příloha IV: Postup zkoušky při určování kvality vzduchu

Příloha V: Postup zkoušky při určování teploty

Příloha VI: Postup zkoušky při určování emisí výfukových plynů

Příloha VII: Požadavky na spalovací topení a na jejich montáž

Příloha VIII: Bezpečnostní požadavky na spalovací topení na LPG

▼M2

Příloha IX: Doplňková ustanovení pro určitá vozidla definovaná ve směrnici 94/55/ES

▼B

PŘÍLOHA I

SPRÁVNÍ USTANOVENÍ PRO ES SCHVÁLENÍ TYPU

1. ŽÁDOST O ES SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA

1.1 Žádost o ES schválení typu vozidla pro systém topení podle čl. 3 odst. 4 směrnice 70/156/EHS podává výrobce.

1.2 Vzor informačního dokumentu je uveden v dodatku 1.

1.3 Technické zkušebně provádějící schvalovací zkoušky se předloží:

1.3.1 vozidlo představující typ, který má být schválen.

2. VYDÁNÍ ES SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA

2.1 Jestliže jsou splněny odpovídající požadavky, udělí se ES schválení typu podle čl. 4 odst. 3 směrnice 70/156/EHS.

2.2 Vzor ES schválení typu je uveden v dodatku 2.

2.3 Pro každý typ schváleného vozidla se přidělí číslo schválení typu podle přílohy VII směrnice 70/156/EHS. Tentýž členský stát nesmí přidělit stejné číslo schválení typu pro jiný typ vozidla.

3. ŽÁDOST O ES SCHVÁLENÍ TYPU SPALOVACÍHO TOPENÍ

3.1 Žádost o ES schválení typu konstrukční části pro spalovací topení podle čl. 3 odst. 4 směrnice 70/156/EHS podává výrobce.

3.2 Vzor informačního dokument je uveden v dodatku 3.

3.3 Technické zkušebně provádějící schvalovací zkoušky se předloží:

3.3.1 spalovací topení představující typ, který má být schválen.

4. VYDÁNÍ ES SCHVÁLENÍ TYPU TOPENÍ

4.1 Jsou-li splněny odpovídající požadavky, udělí se ES schválení typu podle čl. 4 odst. 3 a popřípadě podle čl. 4 odst. 4 směrnice 70/156/EHS.

4.2 Vzor ES schválení typu je uveden v dodatku 4.

4.3 Pro každý typ schváleného spalovacího topení se přidělí číslo schválení typu podle přílohy VII směrnice 70/156/EHS. Tentýž členský stát nesmí přidělit stejné číslo schválení typu pro jiný typ vozidla.

4.4 Každé spalovací topení odpovídající typu schválenému podle této směrnice se označí značkou ES schválení typu podle dodatku 5.

5. ÚPRAVY TYPU A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ TYPU

5.1 V případě úprav typu vozidla nebo typu spalovacího topení podle této směrnice se použije článek 5 směrnice 70/156/EHS.

▼B

6. SHODNOST VÝROBY

6.1 Opatření k zajištění shodnosti výroby jsou obecně přijímána v souladu s článkem 10 směrnice 70/156/EHS.

▼B

Dodatek 1

INFORMAČNÍ DOKUMENT č ....

podle přílohy I směrnice Rady 70/156/EHS (*) **týkající se ES schválení typu vozidla z hlediska jeho systému vytápění** (**) **(směrnice 2001/56/ES)**

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu dodávají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být kresleny ve vhodném měřítku na formátu A4 a musí být dostatečně podrobné, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho výkonu.

0. OBECNĚ

0.1 Značka (obchodní firma výrobce): .....

0.2 Typ: .....

0.2.1 Obchodní název (názvy): .....

0.3 Způsob označení typu, je-li uvedeno na vozidle ([b]): .....

0.3.1 Umístění označení: .....

0.4 Kategorie vozidla ([c]): .....

0.5 Jméno a adresa výrobce: .....

0.8 Adresa montážního závodu/závodů: .....

1. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA

1.1 Fotografie nebo výkresy představitele typu vozidla: .....

3. MOTOR ([q])

3.1.1 Kód motoru podle výrobce: .....
(vyznačen na motoru nebo jinak identifikován)

3.2.1.1 Pracovní princip: zážehový/vznětový, čtyřtaktní/dvoutaktní ([l])

3.2.1.2 Počet a uspořádání válců: .....

3.2.1.8 Maximální netto výkon: ..... kW při ..... ot/min (hodnota podle údaje výrobce)

3.2.7 Chladicí systém (kapalinou/vzduchem) ([1])

3.2.7.1 Jmenovité nastavení mechanismu regulace teploty motoru: .....

3.2.8.1 Přeplňování: ano/ne ([1])

3.2.8.1.2 Typ/typy: .....

3.2.8.1.3 Popis systému (např. maximální plnicí tlak: ..... kPa, popřípadě odpouštěcí zařízení)

(*) Očíslování bodů a číselné a písmenné označení poznámek k bodům tohoto informačního dokumentu odpovídají těm, které jsou užity v příloze I směrnice 70/156/EHS. Body, které nesouvisejí s účelem této směrnice, jsou vynechány.

(**) V případě systémů vytápění teplem chladicího média motoru se použijí pouze body 0 až 0.8, 3.2.7 a 9.10.5.1.

▼B

9.	KAROSERIE	
9.10.5	*Systémy vytápění prostoru pro cestující*	
9.10.5. 1	Stručný popis typu vozidla z hlediska systému vytápění, pokud jde o systém vytápění teplem chladicího média motoru:	
9.10.5. 2	Podrobný popis typu vozidla z hlediska systému vytápění teplem chladicího vzduchu motoru nebo výfukových plynů motoru, včetně:	
9.10.5. 2.1	dispozičního výkresu systému vytápění udávajícího jeho umístění ve vozidle:	
9.10.5. 2.2	dispozičního výkresu výměníku tepla u systémů vytápění teplem výfukových plynů, nebo dispozičního výkresu konstrukčních částí, kde dochází ke sdílení tepla (u systémů vytápění teplem chladicího vzduchu motoru):	
9.10.5. 2.3	výkresu řezu výměníkem tepla nebo odpovídajících částí, kde dochází k přestupu tepla, s udáním tloušťky stěny, užitých materiálů a vlastností povrchu:	
9.10.5. 2.4	U dalších důležitých dílů systému vytápění, jako jsou např. ventilátor topení, musí být uveden způsob jejich výroby a technické údaje.	
▸(1) 9.10.5.3	Stručný popis typu vozidla z hlediska spalovacího systému vytápění a jeho automatického řízení:	
9.10.5.3.1	výkres uspořádání spalovacího topení, systému vstupu vzduchu, výfukového systému, palivové nádrže, systému přívodu paliva (včetně ventilů) a elektrického zapojení, zobrazující umístění jednotlivých částí ve vozidle. ◂	
▸(2) 9.10.5.4 ◂	Maximální elektrický příkon: ..... kW	

▶(1) (2) M1

▼B

Dodatek 2

VZOR

[Maximální formát: A4 (210 × 297 mm)]

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního orgánu

Sdělení týkající se:

— schválení typu (1)

— rozšíření schválení typu (1)

— odmítnutí schválení typu (1)

— odejmutí schválení typu (1)

pro typ vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku (1) z hlediska směrnice 2001/56/ES.

Schválení typu č. .....

Důvod rozšíření: .....

ODDÍL I

0.1 Značka (obchodní firma výrobce): .....

0.2 Typ: .....

0.2.1 Obchodní název (názvy): .....

0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku vyznačen (1) (2): .....

0.4 Kategorie vozidla (1) (3): .....

0.5 Jméno a adresa výrobce: .....

0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu: .....

.....

0.8 Adresa/y montážního závodu/závodů: .....

ODDÍL II

1. Případné doplňkové informace: viz doplněk
2. Technická zkušebna provádějící zkoušky: .....
3. Datum zkušebního protokolu: .....
4. Číslo zkušebního protokolu: .....
5. Případné poznámky: viz doplněk
6. Místo: .....
7. Datum: .....
8. Podpis: .....
9. Přiložen je seznam dokumentace schválení typu uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

———

(1) Nehodící se škrtněte.

(2) Pokud způsob označeni typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento certifikát schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?" (např. ABC??123??).

(3) Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

▼B

Doplněk

k ES schválení typu č. … týkající se ES schválení typu spalovacího topení z hlediska směrnice 2001/56/ES

1. Doplňkové informace: .....

1.1 Systém vytápění teplem chladicího média motoru/výfukových plynů/chladicího vzduchu motoru [1]: .....

1.2 Spalovací topení, je-li ve vozidle: .....

▸(1) 1.2.1 Značka a typ: .....

1.2.2 Případné číslo schválení a konstrukční části: ..... ◂

5. Poznámky: .....

———

[1] Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

►(1) M1

▼B

Dodatek 3

Informační dokument č. ..... týkající se ES schválení typu konstrukční části pro typ spalovacího topení (směrnice 2001/56/ES)

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu dodávají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být kresleny ve vhodném měřítku na formátu A4 a musí být dostatečně podrobné, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho výkonu.

0. OBECNĚ

0.1 Značka (obchodní firma výrobce): .....

0.2 Typ: .....

0.2.1 Obchodní název/názvy: .....

0.5 Jméno a adresa výrobce: .....

0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:

.....

0.8 Adresa/y montážního závodu (závodů): .....

1.0 SPALOVACÍ TOPENÍ

1.1 Zkouška tlaku (v případě spalovacího topení používající jako palivo zkapalněný ropný plyn nebo podobný plyn, tlak v sacím hrdle vytápěcího tělesa): .....

▸(1) 1.2 Podrobný popis, výkres uspořádání a popis montáže spalovacího topení a všech jeho dílů. ◂

▶(1) M1

▼B

Dodatek 4

VZOR

[Maximální formát: A4 (210 × 297 mm)]

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního orgánu

Sdělení týkající se:

— schválení typu (1)

— rozšíření schválení typu (1)

— odmítnutí schválení typu (1)

— odejmutí schválení typu (1)

pro typ vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku (1) z hlediska směrnice 2001/56/ES.

Schválení typu č. .....

Důvod rozšíření: .....

ODDÍL I

0.1 Značka (obchodní firma výrobce): .....

0.2 Typ a celkový obchodní popis: .....

0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku vyznačen (1) (2): .....

0.4 Kategorie vozidla (1) (3): .....

0.5 Jméno a adresa výrobce: .....

0.6 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu: .....

.....

0.7 Adresa/y montážního závodu/závodů: .....

ODDÍL II

1. Případné doplňkové informace: viz doplněk

2. Technická zkušebna provádějící zkoušky: .....

3. Datum zkušebního protokolu: .....

4. Číslo zkušebního protokolu: .....

5. Případné poznámky: viz doplněk

6. Místo: .....

7. Datum: .....

8. Podpis: .....

9. Přiložen je seznam dokumentace schválení typu uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

---

(1) Nehodící se škrtněte.

(2) Pokud způsob označeni typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento certifikát schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?" (např. ABC??123??).

(3) Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

▼B

Doplněk

k ES schválení typu č. … týkající se ES schválení typu spalovacího topení z hlediska směrnice 2001/56/ES

I. *Doplňkové informace:*

I.1 Popis typu spalovacího topení: .....

atd.

5. Poznámky: .....

▼B

Dodatek 5

ES SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

1. OBECNĚ

1.1 Značku ES schválení typu konstrukční části tvoří:

1.1.1 obdélník, ve kterém je vepsáno malé písmeno „e“ a rozlišující číslo nebo písmena členského státu, který udělil ES schválení typu konstrukční části:

1 pro Německo

2 pro Francii

3 pro Itálii

4 pro Nizozemsko

5 pro Švédsko

6 pro Belgii

▼A1

7 pro Maďarsko

8 pro Českou republiku

▼B

9 pro Španělsko

11 pro Spojené království

12 pro Rakousko

13 pro Lucembursko

17 pro Finsko

18 pro Dánsko

▼M3

19 pro Rumunsko

▼A1

20 pro Polsko

▼B

21 pro Portugalsko

23 pro Řecko

24 pro Irsko

▼M4

25 pro Chorvatsko

▼A1

26 pro Slovinsko

27 pro Slovensko

29 pro Estonsko

32 pro Lotyšsko

▼M3

34 pro Bulharsko

▼A1

36 pro Litvu

CY pro Kypr

MT pro Maltu

▼B

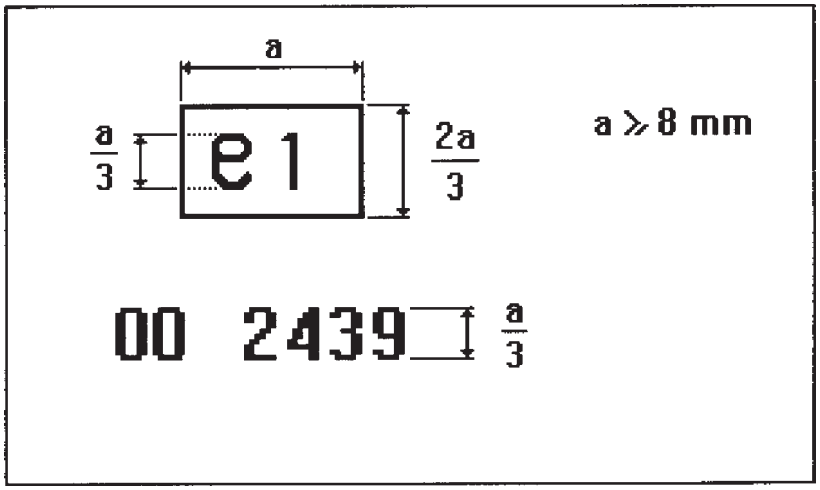
1.1.2 „základní část čísla schválení typu“ umístěná v blízkosti obdélníka, která je součástí čísla schválení typu, jak je uvedeno v části 4 přílohy VII směrnice 70/156/EHS. Tomuto číslu je předřazeno dvojčíslí udávající pořadové číslo přiřazené poslední závažné technické změně ►M1 směrnice 2001/56/ES ◄ ke dni vydání ES schválení typu. V této směrnici je toto dvojčíslí 00.

1.2 Značka ES schválení typu musí být snadno čitelná a nesmazatelná.

▼B

2. PŘÍKLAD ZNAČKY ES SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

2.1

Uvedená značka udává, že spalovací topení bylo schváleno v Německu (e1) pod číslem schválení typu 2439. První dvě číslice (00) udávají, že konstrukční část byla schválena jako typ podle této směrnice.

▼B

PŘÍLOHA II

OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A POŽADAVKY

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

1.1 Tato směrnice se vztahuje na všechna vozidla kategorií M, N a O mající systém vytápění.

2. DEFINICE

Pro účely této směrnice:

2.1 „systémem vytápění“ se rozumí jakýkoliv typ zařízení sloužící ke zvýšení teploty vnitřního prostoru vozidla, včetně jakékoliv nákladového prostoru;

2.2 „spalovacím topením“ se rozumí zařízení, které využívá tekuté nebo plynné palivo a ne odpadní teplo z motoru;

2.3 „typem vozidla z hlediska systému vytápění“ se rozumí vozidla, která se neliší v takových zásadních hlediscích, jako jsou:

— princip/principy činnosti systému vytápění,

— typ spalovacího topení, je-li na vozidle.

2.4 „typem spalovacího topení“ se rozumí zařízení, která se neliší v takových zásadních hlediscích, jako jsou:

— druh paliva (např. kapalné nebo plynné),

— médium pro přenos tepla (např. vzduch nebo voda),

— umístění ve vozidle (např. prostor pro cestující nebo nákladový prostor).

2.5 „systémem vytápění odpadním teplem“ se rozumí jakýkoliv typ zařízení využívající odpadní teplo z motoru, kterým je poháněno vozidlo, sloužící ke zvýšení teploty vnitřního prostoru vozidla a jako médium pro přenos tepla může sloužit voda, olej nebo vzduch;

2.6 „vnitřním prostorem“ se rozumí vnitřek vozidla, který je určen pro osoby ve vozidle nebo náklad;

2.7 „spalovacím topením pro prostor pro cestující“ se rozumí jakýkoliv typ zařízení sloužící ke zvýšení teploty prostoru pro cestující;

2.8 „spalovacím topením pro nákladový prostor“ se rozumí jakýkoliv typ zařízení sloužící ke zvýšení teploty prostoru pro náklad;

2.9 „prostorem pro cestující“ se rozumí vnitřní část vozidla, která je určena pro řidiče a všechny cestující;

2.10 „plynné palivo“ zahrnuje paliva, která jsou v plynném stavu za běžné teploty a tlaku (288,2 K a 101,33 Pa), jako je zkapalněný ropný plyn (LPG) a stlačený zemní plyn (CNG);

2.11 „přehřátím“ se rozumí stav, který nastane, jestliže je přívod vytápěcího vzduchu do spalovacího topení zcela zablokovaný.

3. POŽADAVKY NA SYSTÉM VYTÁPĚNÍ

3.1 Prostor pro cestující všech vozidel kategorií M a N musí být vybaven systémem vytápění.

3.2 Obecné požadavky na systém vytápění jsou tyto:

— vytápěcí vzduch vstupující do prostoru pro cestující nesmí být znečištěn více než vzduch na vstupu do vozidla,

— řidič ani cestující nesmějí mít možnost přijít během jízdy do styku s částmi vozidla nebo horkým vzduchem, které by mohly způsobit popáleniny,

▼B

— emise výfukových plynů spalovacího topení musí být v přijatelných mezích.

Zkušební postupy pro ověřování všech těchto požadavků jsou stanoveny v přílohách IV, V a VI.

3.2.1 Následující tabulka udává, které přílohy se použijí pro jednotlivé typy systémů vytápění v rámci každé kategorie vozidel:

Systém vytápění	Kategorie vozidla	Příloha IV Kvalita vzduchu	Příloha V Teplota	Příloha VI Výfuk	Příloha VII Bezpečnost LPG
Odpadní teplo z motoru — voda	M				
	N				
	O				
Odpadní teplo z motoru — vzduch viz poznámka 1	M	1	1		
	N	1	1		
	O				
Odpadní teplo z motoru — olej	M	1	1		
	N	1	1		
	O				
Topení na plynné palivo ►**M1** viz poznámka 3 ◄	M	1	1	1	1
	N	1	1	1	1
	O	1	1	1	1
Topení na kapalné palivo viz poznámka 3	M	1	1	1	
	N	1	1	1	
	O	1	1	1	

3.3 Ostatní požadavky na spalovací topení a na jejich montáž ve vozidlech jsou stanoveny v příloze VII.

Poznámka 1: Vozidla, která splňují požadavky přílohy III, jsou osvobozena od těchto zkoušek.

▼M1

_____

▼B

Poznámka 3: Spalovací topení umístěná vně prostoru pro cestující, používající jako médium pro přenos tepla vodu, se pokládají za vyhovující přílohám IV a V.

▼B

PŘÍLOHA III

POŽADAVKY NA SYSTÉMY VYTÁPĚNÍ ODPADNÍM TEPLEM POUŽÍVAJÍCÍ JAKO MÉDIUM PRO PŘENOS TEPLA VZDUCH

1. Požadavky bodu 3.2 přílohy II jsou z hlediska systémů vytápění, které zahrnují výměníky tepla, přes jejichž primární okruh procházejí výfukové plyny nebo znečištěný vzduch, pokládány za splněné, jestliže jsou splněny následující podmínky:

2. stěny primárního okruhu výměníku musí být při tlaku do 2 bar včetně nepropustné;

3. stěny primárního okruhu nesmějí obsahovat rozebíratelné spoje;

4. jestliže jsou stěny výměníku tepla vyrobeny z nelegované oceli, musí mít v místech, kde dochází k přenosu tepla, tloušťku nejméně 2 mm;

4.1 při použití jiných materiálů (včetně kompozitních nebo vrstvených) musí být tloušťka stěny zvolena tak, aby byla zajištěna stejná životnost výměníku tepla jako v případě podle bodu 4;

4.2 jestliže stěna výměníku, kde dochází k přenosu tepla, je smaltovaná, musí mít stěna, na níž byl smalt nanesen, tloušťku alespoň 1 mm. Povlak musí být trvanlivý a nepropustný, nesmí být porézní;

5. trubka vedoucí výfukové plyny musí obsahovat alespoň 30 mm dlouhý úsek pro indikaci koroze, umístěný bezprostředně za výměníkem tepla. Musí zůstat nekrytý a být snadno přístupný;

5.1 stěna tohoto úseku nesmí mít větší tloušťku než trubky pro výfukové plyny umístěné uvnitř výměníku tepla a vlastnosti tohoto úseku, pokud se týká jeho materiálů a povrchu, musí být srovnatelné s vlastnostmi uvedených trubek;

5.2 jestliže výměník tepla tvoří souvislý celek s tlumičem výfuku vozidla, považuje se vnější stěna tlumiče za úsek podle bodu 5.1, kde dojde k případné korozi.

6. U systémů vytápění, které využívají pro účely vytápění chladicí vzduch motoru, se podmínky bodu 3.2 považují za splněné, jsou-li splněny tyto požadavky bez použití výměníku tepla:

— chladicí vzduch, který se využívá pro vytápění, smí přijít do styku pouze s takovými plochami motoru, které nemají žádné snímatelné části, a

— spoje mezi stěnami tohoto okruhu chladicího vzduchu a plochami, které slouží k vedení tepla, jsou plynotěsné a odolné proti oleji.

Tyto podmínky se považují za splněné, jestliže například:

6.1 plášť kolem každé zapalovací svíčky odvádí plyn, který uniká případnými netěsnostmi, mimo okruh vytápěcího vzduchu;

6.2 spoj mezi hlavou válců a výfukovým potrubím se nachází vně okruhu vytápěcího vzduchu;

6.3 mezi hlavou válců a válci je dvojité utěsnění a případné úniky z prvního spoje jsou odváděny mimo okruh vytápěcího vzduchu nebo

▼B

utěsnění mezi hlavou válců a válci je zajištěno, i když matice hlavy válců jsou utaženy za studena jednou třetinou jmenovitého momentu síly předepsaného výrobcem, nebo

oblast, kde je hlava válců spojena s válci, se nachází vně okruhu vytápěcího vzduchu.

▼B

PŘÍLOHA IV

POSTUP ZKOUŠKY PŘI URČOVÁNÍ KVALITY VZDUCHU

1. V případě celého vozidla musí být provedeny následující zkoušky:

1.1 Topení se uvede do činnosti na dobu jedné hodiny s maximálním výkonem při bezvětří (rychlost proudění vzduchu ≤ 2 m/s), všechna okna se uzavřou a u spalovacího topení se vypne motor vozidla. Nicméně, jestliže se topení při běhu na plný výkon vypíná automaticky dříve než za jednu hodinu, může být měření provedeno před jeho vypnutím.

1.2 Podíl CO v okolním vzduchu se měří odběrem vzorků:

(a) z míst vně vozidla co nejblíže vstupu vytápěcího vzduchu a

(b) z vnitřku vozidla do 1 m od výstupu teplého vzduchu.

1.3 Hodnoty se zjišťují v reprezentativním časovém úseku 10 minut.

1.4 Hodnoty z místa (b) mohou být maximálně o 20 ppm CO vyšší než hodnoty z místa (a).

2. U spalovacích topení zkoušených jako konstrukční část se provede po vykonání zkoušek podle přílohy V, VI a bodu 1.3 přílohy VII následující zkouška:

2.1 primární okruh výměníku tepla se podrobí zkoušce na těsnost, aby se zajistilo, že znečištěný vzduch nemůže vniknout do vytápěcího vzduchu určeného pro prostor cestujících;

2.2 tyto požadavky se považují za splněné, jestliže při tlaku 0,5 hPa udaném manometrem je únik netěsností z výměníku tepla ≤ 30 dm^3/h.

▼B

PŘÍLOHA V

POSTUP ZKOUŠKY PŘI URČOVÁNÍ TEPLOTY

1. Topení se uvede do činnosti na dobu jedné hodiny s maximálním výkonem při bezvětří (rychlost proudění vzduchu ≤ 2 m/s), všechna okna se uzavřou. Nicméně, jestliže se topení při běhu na plný výkon vypíná automaticky dříve než za jednu hodinu, může být měření provedeno před jeho vypnutím. Jestliže je vytápěcí vzduch odebírán vně vozidla, provádí se zkouška při teplotě okolí nejméně 15 °C.

2. Povrchová teplota kterékoliv části systému vytápění, se kterou by řidič vozidla mohl přijít při běžné jízdě do styku, se měří dotykovým teploměrem. U nekrytých kovových materiálů nesmí teplota žádné části překročit 70 °C a u ostatních materiálů 80 °C.

2.1 U části nebo částí systému vytápění umístěných za sedadlem řidiče, a v případě přehřátí, nesmí teplota překročit 110 °C.

3.1 U vozidel kategorií M_1 a N_1 nesmí mít žádná část systému vytápění, se kterou by sedící cestující mohli při běžné jízdě přijít do styku, s výjimkou výstupní mřížky, teplotu vyšší než 110 °C.

3.2 U vozidel kategorií M_2 a M_3 nesmí mít žádná část systému vytápění, se kterou by cestující mohli při běžné jízdě přijít do styku, teplotu vyšší než 70 °C u nekrytých kovových materiálů a 80 °C u ostatních materiálů.

4. Teplota vytápěcího vzduchu vstupujícího do prostoru pro cestující, měřená ve středu výtokového otvoru, nesmí překročit 150 °C.

▼B

PŘÍLOHA VI

POSTUP ZKOUŠKY PŘI URČOVÁNÍ EMISÍ VÝFUKOVÝCH PLYNŮ

1. Topení se uvede do činnosti na dobu jedné hodiny s maximálním výkonem při bezvětří (rychlost proudění vzduchu ≤ 2 m/s) a teplotě okolí (20 ± 10) °C. Nicméně, jestliže se topení při běhu na plný výkon vypíná automaticky dříve než za jednu hodinu, může být měření provedeno před jeho vypnutím.

2. Suché a neředěné emise výfukových plynů, měřené vhodným přístrojem, nesmějí překročit hodnoty dané následující tabulkou:

Měřená veličina	Topení na plynná paliva	Topení na kapalná paliva
CO	≤ 0,1 % obj.	≤ 0,1 % obj.
NO_x	≤ 200 ppm	≤ 200 ppm
HC	≤ 100 ppm	≤ 100 ppm
Referenční jednotka podle Bacharacha (*)	≤ 1	≤ 4

(*) Je použita referenční jednotka podle Bacharacha ASTM D 2156.

3. Zkouška se opakuje za podmínek odpovídajících rychlosti 100 km/h. Za těchto podmínek nesmí hodnota CO překročit 0,2 % obj. Jestliže se zkouška provádí na topení jakožto konstrukční části, potom se zkouška na typu vozidla, na kterém je topení instalováno, nemusí opakovat.

▼B

PŘÍLOHA VII

POŽADAVKY NA SPALOVACÍ TOPENÍ A NA JEJICH MONTÁŽ

1. OBECNÁ USTANOVENÍ

1.1 S každým topením musí být dodáván návod na obsluhu a údržbu, pro topení určená k dodatečné montáži navíc ještě pokyny pro jejich instalaci.

1.2 Pro případ havárie musí být k regulaci každého spalovacího topení instalováno bezpečnostní zařízení (buď jako součást spalovacího topení, nebo jako součást vozidla). Musí být konstruováno tak, aby v případě, že při spuštění plamen nenaskočí nebo při chodu zhasne, nepřekročil čas pro zapálení a sepnutí dodávky paliva čtyři minuty v případě topení na kapalné nebo na plynné palivo, jednu minutu v případě termoelektrického řízení plamene a 10 sekund v případě automatické regulace.

1.3 Spalovací komora a výměník tepla u topení používajícího jako médium pro přenos tepla vodu musí být schopné odolat tlaku dvakrát vyššímu, než je běžný pracovní tlak, nebo tlaku 2 bar (na manometru), podle toho, který je vyšší.

1.4 Topení musí mít od výrobce štítek s jeho jménem, číslem modelu a typu, spolu s výstupním výkonem v kilowattech. Musí být rovněž uveden druh paliva, a popřípadě pracovní napětí a tlak plynu.

1.5 *Doběh ventilátoru spalovacího vzduchu při vypnutí*

1.5.1 Je-li namontován ventilátor spalovacího vzduchu, musí mít při vypnutí doběh, a to i v případě přehřátí nebo přerušení dodávky paliva.

1.5.2 Ostatní opatření, která mají zabránit poškození vlivem explozivního hoření a koroze výfuku, mohou být použita v případě, že výrobce přesvědčí schvalovací orgán o jejich rovnocenném účinku.

1.6 *Požadavky na dodávku elektřiny*

1.6.1 Všechny technické požadavky, na které má vliv napětí, musí být splněny při rozsahu napětí ± 16 % jmenovité hodnoty. Jestliže však zařízení má ochranu proti podpětí nebo přepětí, požadavky musí být splněny při jmenovitém napětí a v bezprostřední blízkosti míst rozpojení.

1.7 *Výstražná signalizace*

1.7.1 Když je spalovací topení zapnuté nebo vypnuté, musí o tom informovat jasně viditelná kontrolka umístěná v zorném poli obsluhy.

2. POŽADAVKY NA MONTÁŽ VE VOZIDLE

2.1 *Oblast působnosti*

2.1.1 S výhradou odstavce 2.1.2, musí být spalovací topení montována podle požadavků této přílohy.

2.1.2 Vozidla kategorie O, která mají topení na tekuté palivo, se považují za vozidla splňující požadavky této přílohy.

▼B

2.2 *Umístění topení*

2.2.1 Části karoserie a ostatní konstrukční části v blízkosti topení musí být chráněny proti nadměrnému teplu a možnosti znečištění palivem nebo olejem.

2.2.2 Spalovací topení nesmí být zdrojem nebezpečí požáru ani v případě přehřátí. Tyto požadavky se považují za splněné, jestliže montáž zajišťuje dostatečnou vzdálenost od všech dílů a vhodné větrání, při užití materiálů odolných proti ohni nebo tepelných clon.

2.2.3 U vozidel třídy M_2 a M_3 nemusí být topení umístěno v prostoru pro cestující. Může však být použita montáž účinně izolovaného krytu, který rovněž vyhovuje podmínkám odstavce 2.2.2.

2.2.4 Je-li ve vozidle namontováno topení, musí být opatřeno štítkem podle odstavce 1.4 nebo jeho duplikátem umístěným tak, aby byl snadno čitelný.

2.2.5 Při umístění topení musí být učiněna všechna dostupná opatření, aby se zabránilo nebezpečí zranění osob a poškození jejich majetku.

2.3 *Dodávka paliva*

2.3.1 Otvor pro plnění paliva nesmí být umístěn v prostoru pro cestující a musí být opatřen účinným krytem, aby se zabránilo rozlití paliva.

2.3.2 U topení na kapalná paliva, u nichž je místo plnění paliva odděleno od místa plnění paliva pro vozidlo, musí být řádně označen druh paliva a plnicí hrdlo.

2.3.3 Na plnicím hrdle musí být upozornění, že topení musí být během plnění vypnuto. Navíc musí být odpovídající pokyny uvedeny v návodu k obsluze dodaném výrobcem.

2.4 *Výfukový systém*

2.4.1 Výfukový otvor musí být umístěn tak, aby se zabránilo vstupu emisí do vozidla ventilátorem, vstupními otvory vytápěcího vzduchu nebo otevřenými okny.

2.5 *Vstup spalovacího vzduchu*

2.5.1 Vzduch pro spalovací komoru topení nesmí být odebírán z prostoru pro cestující ve vozidle.

2.5.2 Vstup vzduchu musí být umístěn nebo chráněn tak, aby nedocházelo k jeho blokování nečistotami nebo zavazadly.

2.6 *Vstup vytápěcího vzduchu*

2.6.1 Vytápěcí vzduch musí být čerstvý nebo recirkulovaný a musí být odebírán z čistého prostoru, aby nemohlo docházet k jeho znečišťování výfukovými plyny emitovanými jednak motorem vozidla a jednak spalovacím topením nebo jakýmkoliv dalším zdrojem ve vozidle.

2.6.2 Přívod vzduchu musí být chráněn mřížkou nebo jinými vhodnými prostředky.

2.7 *Odvod vytápěcího vzduchu*

2.7.1 Všechna vedení horkého vzduchu vozidlem musí být umístěna nebo chráněna tak, aby nemohlo dojít k poranění nebo k poškození v případě, že by došlo k dotyku s nimi.

2.7.2 Otvor výstupu vzduchu musí být umístěn nebo chráněn tak, aby nemohlo dojít k jeho blokování nečistotami nebo zavazadly.

▼B

2.8 *Automatická kontrola systému vytápění*

Systém vytápění musí být vypnut automaticky a dodávka paliva musí být zastavena během pěti sekund, jestliže motor vozidla přestane pracovat. Je-li však již aktivováno manuální zařízení, systém vytápění může zůstat v provozu.

▼M1

PŘÍLOHA VIII

BEZPEČNOSTNÍ POŽADAVKY NA SPALOVACÍ TOPENÍ NA LPG A NA SYSTÉMY VYTÁPĚNÍ NA LPG

▼M2

1. SYSTÉMY VYTÁPĚNÍ NA LPG PRO MOTOROVÁ VOZIDLA PRO UŽITÍ NA SILNICI

▼M1

1.1 Pokud může být systém vytápění na LPG používán v motorovém vozidle rovněž za pohybu vozidla, musí spalovací topení na LPG a systém přívodu jeho paliva splňovat tyto požadavky:

1.1.1 Spalovací topení na LPG musí splňovat požadavky harmonizované normy EN 624:2000 Spotřebiče spalující zkapalněné ropné plyny – Uzavřené systémy vytápění na zkapalněné ropné plyny pro zabudování do vozidel a lodí ([1]).

1.1.2 V případě trvale namontované nádrže s LPG musí veškeré konstrukční části systému, které jsou v kontaktu s LPG v jeho kapalné fázi (veškeré konstrukční části od plnicí jednotky až po odpařovač/tlakový regulátor) a související instalace kapalné fáze splňovat technické požadavky předpisu EHK/OSN č. 67, části I a II a příloh 3 až 10, 13, a 15 až 17 ([2]).

1.1.3 Instalace plynné fáze systému vytápění na LPG ve vozidle musí splňovat požadavky harmonizované normy EN 1949:2002 Instalace systémů na LPG pro účely bydlení v obytných vozidlech a jiných silničních vozidlech ([3]).

1.1.4 Systém přívodu LPG musí být konstruován tak, aby byl LPG přiváděn do namontovaného spalovacího topení na LPG s požadovaným tlakem a ve správné fázi. Je přípustné odčerpat LPG z trvale namontované nádrže s LPG buď v kapalné fázi, nebo v plynné fázi.

([1]) Sdělení Komise v rámci provádění směrnice Rady 90/396/EHS ze dne 29. června 1990 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se spotřebičů plynných paliv (Úř. věst. C 202, 18.7.2001, s. 5).

([2]) Předpis EHK OSN č. 67:
Jednotná ustanovení pro

I. schvalování zvláštních zařízení motorových vozidel užívajících ve svém pohonném systému zkapalněné ropné plyny,

II. schvalování vozidel vybavených zvláštním zařízením pro používání zkapalněných ropných plynů v jejich pohonném systému z hlediska montáže takových zařízení

E/ECE/324 E/ECE/TRANS/505	Rev.1/Add.66/Rev.1
E/ECE/324 E/ECE/TRANS/505	Rev.1/Add.66/Rev.1/Amend.1
E/ECE/324 E/ECE/TRANS/505	Rev.1/Add.66/Rev.1/Corr.1
E/ECE/324 E/ECE/TRANS/505	Rev.1/Add.66/Rev.1/Corr.2
E/ECE/324 E/ECE/TRANS/505	Rev.1/Add.66/Rev.1/Amend.2

([3]) Normu EN 1949:2002 vypracoval Evropský výbor pro normalizaci (CEN). EN 624:2000 se odvolává na EN 1949:2002 (viz bod 1.1.1).

▼M1

1.1.5 Výstup kapalného paliva z trvale namontované nádrže s LPG k přívodu LPG k topení musí být zajištěn dálkově ovládaným ventilem s pojistným ventilem podle požadavku odstavce 17.6.1.1 předpisu EHK/OSN č. 67. Dálkově ovládaný ventil s pojistným ventilem musí být ovládán tak, aby se do pěti sekund od zastavení motoru vozidla automaticky uzavřel, bez ohledu na polohu spínače zapalování. Pokud je během těchto pěti sekund aktivován spínač topení nebo systému přívodu LPG, může systém vytápění zůstat v chodu. Vytápění lze kdykoli restartovat.

1.1.6 Pokud je LPG přiváděn v plynné fázi z trvale namontované nádrže s LPG nebo ze samostatné přenosné láhve (lahví) s LPG, přijmou se vhodná opatření, aby bylo zajištěno, že

1.1.6.1 do regulátoru tlaku ani do spalovacího topení na LPG nemůže vstoupit LPG v kapalné fázi. Může být použit separátor, a

▼M2

1.1.6.2 nesmí dojít k nekontrolovanému úniku způsobenému odpojením při nehodě. Je třeba zajistit prostředky k uzavření přívodu LPG tím, že se bezprostředně za regulátor tlaku, který je namontován na láhvi nebo na nádrži, nebo do něj namontuje zařízení pro uzavření přívodu LPG, nebo, je-li regulátor tlaku namontován dále od láhve nebo nádrže, musí se zařízení pro uzavření přívodu LPG namontovat bezprostředně před hadici nebo potrubí vedoucí z láhve nebo nádrže a další takové zařízení se musí namontovat do regulátoru nebo za něj.

▼M1

1.1.7 Pokud je LPG přiváděn v kapalné fázi, musí být odpařovač a jednotka regulátoru tlaku přiměřeně vyhřívány vhodným zdrojem tepla.

1.1.8 U motorových vozidel, které používají LPG ve svém pohonném systému, může být spalovací topení na LPG připojeno ke stejné trvale namontované nádrži s LPG, z níž je přiváděn LPG do motoru, pod podmínkou, že jsou splněny bezpečnostní požadavky pohonného systému. Pokud je pro vytápění užita samostatná nádrž s LPG, musí být vybavena svou vlastní plnicí jednotkou.

▼M2

2. SYSTÉMY VYTÁPĚNÍ NA LPG PRO MOTOROVÁ VOZIDLA A JEJICH PŘÍPOJNÁ VOZIDLA POUZE PRO STACIONÁRNÍ UŽITÍ

▼M1

2.1 Spalovací topení na LPG a jeho přívodní systém u systému vytápění na LPG, který je určen k užívání pouze tehdy, pokud se vozidlo nepohybuje, musí splňovat tyto požadavky:

2.1.1 V prostoru, ve kterém jsou skladovány přenosné láhve s LPG, a v blízkosti ovladačů systému vytápění musí být upevněny trvalé značky uvádějící, že systém vytápění na LPG nesmí být v činnosti a ventil přenosné láhve s LPG musí být uzavřen, jestliže je vozidlo v pohybu.

2.1.2 Spalovací topení na LPG musí splňovat požadavky bodu 1.1.1.

2.1.3 Instalace plynné fáze systému vytápění na LPG musí splňovat požadavky bodu 1.1.3.

▼M2

PŘÍLOHA IX

DOPLŇKOVÁ USTANOVENÍ PRO URČITÁ VOZIDLA DEFINOVANÁ VE SMĚRNICI 94/55/ES ([1])

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tato příloha platí pro vozidla, na něž se vztahují specifické požadavky ohledně spalovacích topení a jejich montáže stanovené ve směrnici 94/55/ES.

2. DEFINICE

Pro účely této přílohy platí definice označení vozidla EX/II, EX/III, AT, FL a OX stanovené v kapitole 9.1 přílohy B směrnice 94/55/ES.

3. TECHNICKÁ USTANOVENÍ

3.1 Obecná (vozidla EX/II, EX/III, AT, FL a OX)

3.1.1 Spalovací topení a jejich odvody plynů musejí být zkonstruovány, umístěny a chráněny nebo kryty tak, aby se zabránilo veškerým nepřijatelným nebezpečím přehřátí nebo požáru nákladu. Předpokládá se, že je tento požadavek splněn, pokud nádrž a systém na odvádění plynů zařízení jsou v souladu s ustanoveními bodů 3.1.1.1 a 3.1.1.2. Soulad s těmito ustanoveními se ověří na dokončeném vozidle.

3.1.1.1 Všechny nádrže zásobující zařízení splňují tyto požadavky:

a) v případě úniku musí palivo unikat na zem a nesmí se dostat do styku s teplými částmi vozidla ani nákladu;

b) nádrže obsahující benzin jsou vybaveny účinným zařízením na zhašení plamene v plnicím otvoru nebo zařízením, které umožní, aby plnící otvor zůstal hermeticky uzavřený.

3.1.1.2 Výfukový systém i výfukové potrubí musí být umístěny nebo chráněny tak, aby se zamezilo jakémukoli nebezpečí pro náklad vyplývajícímu z přehřátí nebo požáru. Části výfukového systému, které se nacházejí přímo pod palivovou nádrží (na naftu) musejí být ve vzdálenosti nejméně 100 mm nebo musejí být chráněny tepelným krytem.

3.1.2 Spalovací topení se musí spouštět ručně. Programovací zařízení jsou zakázána.

3.2 Vozidla EX/II a EX/III

Spalovací topení používající jako palivo plyn nejsou povolena.

3.3 Vozidla FL

3.3.1 Vypnutí spalovacích topení musí být zajištěno nejméně následujícími způsoby:

a) úmyslné ruční vypnutí z kabiny řidiče;

b) zastavení motoru vozidla; v takovémto případě může řidič topné zařízení znovu spustit ručně;

c) spuštění napájecího čerpadla na motorovém vozidle na přepravu nebezpečných věcí.

3.3.2 Po vypnutí spalovacích topení je jejich zbytkový chod možný. Pokud jde o metody stanovené v bodu 3.3.1 písm. b) a c), po nejdéle 40 sekundách

([1]) Úř. věst. L 319, 21.12.1994, s. 7.

▼**M2**

zbytkového chodu musí být vhodným způsobem odpojena dodávka vzduchu do spalování. Mohou být použita pouze topná zařízení, pro která bylo prokázáno, že výměník tepla v průběhu svého obvyklého používání vydrží cyklus omezeného zbytkového chodu o délce 40 sekund.